

ikke være Tale om. Her er kun Tale om de Kammer, som ere omkring Malerier og Haandtegninger, altsaa ikke om de temmelig værdiløse Billeder som Træsnit og Lithografier. Det vil jo ses, at ogsaa den gamle Loldlov, Loldloven af 1863, gjør udtrykkelig Forskjel paa disse to forskjellige Arter af billedlige Gjengivelser eller Fremstillinger, paa den ene Side Malerier og Haandtegninger, paa den anden Side Papir, som er benyttet til Kobberstik, Lithografier, Stentryk osv. Disse Kammer, som jeg altsaa har foreslaaet skulle gaa frit ind tilligemed Billedet, ere kun Kammer om virkelige Malerier og Haandtegninger, og Grunden dertil, som jo ogsaa er angiven i Motiverne, er ganske simpelt den, at man ønsker at formindste Risikoen ved at tumle formeget med disse kostbare Kunstværker ved at pakke dem ud, veie dem osv. Det er kun den Bemærkning, jeg har toet det rigtigt at gjøre.

Ordføreren (Mazzen): Til Trods for de Indvendinger, som fra forskellige Sider ere fremsatte derimod, kan jeg dog ikke Andet end anbefale Thinget fremdeles at vedtage Vndringsforslaget under Nr. 11. Naar det er sagt, at Lovforslaget i den Henseende er ganske uforandret ligeoverfor den ældre Loldtarif, tror jeg, at netop det kan være Grund til ikke at fastholde, men forhøje Satsen, thi det er dog af den Slags Artilleri for en væsentlig Del, som der er Anledning til at forhøje, naar man skal have Kompensation, tilmed naar man huster paa, at 35 Ore, dengang da Loldloven blev givet, ingenlunde betyder det Samme som 35 Ore nu. Naar det er sagt, at det er en broget Mangfoldighed, som samles under denne Position, forstaar jeg egentlig ikke, hvorfor den ikke ligesaa vel skulde kunne samles under en Lold af 50 Ore som under en Lold af 35 Ore. Den høitærede Minister ansørte ogsaa forskellige Exempler paa Gjenstande, der kom ind derunder, saaledes f. Ex. Garniturer og simple Metalarbejder, og det fremhævede den høitærede Minister var en saa exorbitant Beskyttelse! Jeg veed nu ikke, om en Lold af 35 Ore for simple Metalarbejder ikke ligesaa vel er exorbitant, og om det saa egentlig gjør Forskjel, om man gaar et Skridt videre og gaar op til 50 Ore, naar det har den Betydning at staae en Indtægt paa et Omraade, hvor det forekommer os heldigst at staae Indtægten, forsaavidt der skal være Tale om Tilveiebringelse af en saadan. Saa blev der fremhævet Seletøj med Beslag osv. Ja, det gjør heller ikke noget, at vore Sadelmagere faae lidt Mere at bestille, og at man faar mere Seletøj her hjemme fra end fra Udlandet. Tilsvarende Jern- og Metalarbejder — det er Altsammen Noget, som slet ikke gjør noget; om ogsaa den indenlandske Industri tjener noget Mere, er det slet ingen Ulykke, thi kan den Slags Varer bære en Lold af 35 Ore, kunne de ligesaa vel

bære en Lold af 50 Ore. Skulde der opstaa Legetøjsfabriker og Deslige, er det Noget, som ikke gjør Ulykke. Det beskæftiger kun danske Hænder med Arbejde, som vi ellers forkrive fra Udlandet, og som vi ligesaa vel kunne levere selv. Naar man siger, at der falder Jernødenhedsartikler ind derunder, vil jeg gjøre opmærksom paa, at en Lold af 35 Ore paa Jernødenhedsartikler i og for sig er en Abnormitet; det viser egentlig, at ingen af disse Artikler kunne betragtes under Synspunktet af Jernødenhedsartikler, og saa kan man ligesaa vel gaa op til 50 Ore som blive staaende ved de 35 Ore. Naar der blev henvist til Glasvarer, er der jo ogsaa efter Regjeringsforslaget en Anomali der, forsaavidt der er Spørgsmaal om de 35 Ore. Glasvarer skulle efter det nævnte Forslag svare en Lold af kun 15—16 Ore, saavidt jeg erindrer, altsaa er der allerede efter det en Forskjel tilstede. Jeg vilde derfor ønske, om det høie Thing maatte finde, at der var Anledning til at give den høitærede Finansminister den større Indtægt, som jeg desværre beklager, at den høitærede Minister ikke synes at skjønne paa. — Med Hensyn til Vndringsforslaget under Nr. 15 glæder det mig at være i Overensstemmelse med det høitærede kongevalgte Medlem (Fischer). Jeg haaber, at denne Enighed ikke maa bryde, naar vi komme længer hen til forskellige andre Positioner, men jeg tror, at det er fuldkommen i Overensstemmelse med det almindelige Synspunkt, vi have fremhævet, at ogsaa denne Industri faar den Beskyttelse, som tør anses rigtig, selv om man ikke vil betragte den under Synspunktet af Haandarbejde, men saa dog ialtfald ser den under det Synspunkt, at Beskyttelsen for den store Industri kun bør formindskes paa en Maade, som ikke truer dens Eksistens. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Raffens Betydning som almindelig Jernbrugsartikel skal jeg blot tillade mig at henvisse til nogle Oplysninger, der foreligge fra Læge Sørensen i Hobro angaaende Land- og Kjøbstadsarbejdernes Vilkaar, og det vil da ses af de Overfigter, der ere meddelte, at den egentlige Jernbrug af Kaffe for en Snektersvends Familie paa 2 Børne og 3 Børn kun er et Fjerdingspund, altsaa kun medfører en Udgift af 32 Ore. Lolden deraf vil, selv om man sætter den til 12 Ore pr. Pund, kun være 3 Ore og vil altsaa kun repræsentere en forholdsvis ubetydelig Udgift for Familien. Ligeledes er der med Hensyn til Landarbejdernes i samme Skrift oplyst, at i de jydsk Hedeamter bruger en Familie paa to Børne og to Børn hele Aaret rundt kun 7 Pund Kaffe. Det vil for en saadan Familie i Lold repræsentere et Beløb af 84 Ore, hvilket forekommer mig ialtfald paa ingen Maade kan stilles i Lighed med, hvad der kræves til andre Nødvendighedsartikler. Jeg reserverer derfor kun Spørgsmaalet. — Med Hensyn til Position 77 kan jeg ikke for-